
Prædiken til Kristi Himmelfartsdag

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Kristi Himmelfartsdag	4
Kristi Himmelfartsdag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Kristi Himmelfartsdag

Kristi Himmelfartsdag

Prædikedag Kristi Himmelfartsdag

Prædikedato 13. maj 1926

Prædiketekst Lukas 24, 46-53

Prædiken ID P130526-01

Kilde KMF-nr. 14.23.06

Kr. Himmelfartsdag 1926

Himmelfartens Budskab skal bringes til alle — til alle skal det raabes: Vi har en himmelfaren Frelser; da Gud var blevet gammel og ligesom ikke ret kunde magte Bedriften mer, saa satte han sin ældste Søn til Forvalter over Gaarden. Her nede gik han under stor Foragt, og ingen saa mere i ham end en sølle Haandværker — jo, dog nogle — nogle fik Blik for Kongeherligheden i Tømmerens ringe Gestalt, men offentligt aabenbaredes det ved Opstandelsen og Himmelfarten, da han tog Sæde ved Faderens højre.

En himmelfaren frelser, hører I, det har I *unge og glade* — saa frygt da aldrig for Glæden, men lær at sige Gud Tak for den, saa bliver den bedre og fuldkomnere. (En himmelfaren Frelser, det har I, alle I Forældre — saa læg jeres Børns Skæbner i hans Haand —) en himm. Fr. det har I alle *I der er mismodige og plages af Tungsind* — gaa dog til ham, hver gang I trættes og ækles, husk, han ved Raad for alle Ting — hvad er der at klynke over, naar I holder Almagten i Haanden. En Himm. Fr. det har I alle *I syge* — hører I mig, I kan kommer jer, hvis I har Tro nok — men har I det ikke saa bed om, at ogsaa I maa fare til Himmels, som han engang for, og faa Sæde hos ham. En himm. Frelser det har I alle *I raa og kærlighedsløse*. — — saa hold dog op med at leve jert golde Liv. Hvornaar vil I tro, at der ene er Lykke i at ofre sig selv for andre, at glemme sig selv, at være mild, barmhjertig, god — at et Liv uden Kærlighed er goldere end Sahara.

En him. Frelse, det har I alle *I rige* — hvorfor vil I da lade Menn. sulte, Brødre lide Hunger og Nød — — vil I skilles fra denne Frelser eller vinde ham ved gode Gerninger. Og alle I med de *svage Karakterer* — I har en himmelfaren Frelser — mist aldrig Modet, husk, Viljen ser Vorherre paa, og Viljen raader I selv for, mand jer op til det gode. Hører I en himmelfaren Frelser *alle I der sover derude i Vesterhavet* og de store Oceaner — jeg ser jeres hvide Ben paa den dybe Bund — har Fiskene ædt jeres Kød, saa opstaar I dog engang til den himmelfarne i et Herlighedslegeme.

Og alle *I dernede paa Kirkegaarden*, hører I dernede i Graven hvor I sover, I der er glemte, og I, der næsten er glemte og I, der lever som en Vunde ved vort Hjertes Slag — en himm. Frelser har I, han vil oprejse jer paa den yderste Dag.

Selv I smaa Børn, tys, jeg hvisker det til jer, I der døde, før I blev født, I der lever i Dødsriget og venter: glæd jer, I har en himm. Frelser, han kommer med Daaben til jer en Dag. Og alle *I Hedninger*, der sukker under Hedenskabets Daarligdom og *alle I Kristne*, der sukker under daarlig Kristendom — vi har en himm. Frelser, han gør alle Ting vel. Jord, der lider og Jord der glædes kom alle tilsammen I Dag vil vi hylde vor Konge hil dig vor Drot, dær du sidder ved Faderens højre, hil dig, vi lover og priser dig, se vi er dine Børn, velsign os vor Konge, at Lovsangen aldrig *skal dø* af vort Hjerte, vor Lovsang til dig, vor Drot.

Vi vil gerne sige vore to unge Kirkefolk Signe og Lærer Rahbek, Tak for den Tid, de har hjulpet os med Gudstjenesten, og Tak fordi de har gjort det saa sømmeligt og hæderligt. Og for Lærer Rahbek vil vi ønske, at Vorherre vil sætte ham paa Plads i Verden, saa der bliver Evighed i hans Liv og kaste Glans over hans Gerning, hvor den saa falder, og hans Hjem, hvor det saa bliver, og bevare ham fra at forsumpe.